КАК ДА ГОВОРИМ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА ПО ВРЕМЕ НА COVID-19

РЪКОВОДСТВО ЗА ПРОФЕСИОНАЛИСТИ В ОБЛАСТТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА И МЕДИИТЕ

Човешките права са инструмент, чрез който заставяме властимащите да поставят здравето и благополучието ни на първо място. Редица правителства и медии обаче смятат, че човешките права възпрепятстват опазването на здравето ни. Чрез настоящото ръководство може да изградите комуникационна стратегия, основана на ценности. Така ще помогнете на повече хора да осъзнаят ролята на човешките права в създаването на общество, в което да се чувстваме пълноценни.

Да представим правата на човека като инструмент в борбата с пандемията:

Правата на човека ни позволяват да заставим правителствата да вземат правилни решения. Свободата на медиите, свободата на сдружаване и правото да избираме кой ни управлява са все инструменти, с които да накараме властимащите да ни осигурят подкрепа.

Да разбием мнението, че правата на човека противоречат на защитата на общественото здраве:

Когато оспорваме твърдението, че човешките права трябва да се ограничат, за да се защити общественото здраве, не трябва да говорим с отрицания. Така само подсилваме негативното отношение към човешките права - призовани да изберат между правата и здравето си, повечето хора ще предпочетат второто.

Когато става въпрос за правителство, чиито действия са добронамерени, но прекомерни:

1. 1. Представяме въпросните свободи по начин, който помага на хората да разберат ползата от тях;
2. Съгласяваме се, че трябва да приемем някои ограничения по време на извънредно положение;
3. Даваме примери какви опасности крият прекомерните действия;
4. Разясняваме как правата, например достъп до независим съд, могат да помогнат за възстановяване на свободите.

При порицаването на правителства, узурпирали властта, не опровергаваме директно фалшивия им наратив.

Не използваме преки доказателства при оборване на тезата “правата са заплаха за здравето”, за да не засилим вярата в подобна лъжа. Вместо това се съсредоточаваме върху истините - правителството ни отнема именно тези права, които гарантират, че властта работи в наш интерес. Ако управляващите обвиняват друг за грешките си, може да заявим, че това е с цел разделяне на хората и отвличане на вниманието им. Коронавирусът не трябва да бъде в центъра на разговора.

Когато говорим за рисковите групи, използваме „ние“ и „нас“.

Не започваме със споменаването на рисковите групи, а с идентифициране на ценностите, които всички “ние” споделяме. По-широкото понятие „ние“ включва и рисковите групи. Ако използваме “те” или “тях”, ще ги представим като онези, другите. Едва тогава може да се фокусираме върху незачитането на общите ни ценности, чрез което правителството излага тези групи на риск.

КАК ДА ГОВОРИМ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА ПО ВРЕМЕ НА COVID-19

РЪКОВОДСТВО ЗА ПРОФЕСИОНАЛИСТИ В ОБЛАСТТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА И МЕДИИТЕ

Не използвай този подход	Ето как трябва да говорим
Не говори за коронавируса, сякаш е човек, например „коронавирусът убива демокрацията“. Така прикриваш истината, че политиците подкопават демокрацията и нарушават правата на човека.	Обясни, че правителството взема решения, които застрашават демокрацията. Разясни как гаранциите, които тя ни дава (свободна преса, свобода на сдружаване и т.н.), ни помагат да се уверим, че властите правят най-доброто за нас.
Не говори само за кризата и проблемите, породени от нея. Това плаши хората и им пречи да видят, че има изход от нея, а също така ще ги накара да си заровят главата в пясъка.	Когато говориш за кризата, наблягай най-вече на надеждата и решенията (отдели им 3-4 пъти повече време, отколкото на проблема). Обясни как ще изглежда ситуацията, ако приложим ефективни мерки.
Не говори за човешките права като за нещо абстрактно, което се нуждае от „спасяване“, например „заради кризата, породена от коронавируса, правата на човека не се зачитат“ и т.н.	Посочи конкретни неща, които определени права ни позволяват да правим. Обясни, че те са толкова важни, защото ни дават инструментите, за да живеем в условия и общности, в които се чувстваме комфортно.
Не говори за коронавируса като за „възможност“ да създадем по-добър свят и не казвай, че „всяко зло е за добро“. Споменаването на този феномен, който застрашава близките ни, като „възможност“ звучи коравосърдечно и безчувствено.	Говори за това, че ни предстоят много решения. Коронавирусът е стрес тест, тъй като ни показва пукнатините в системата. Сега обаче ще имаме възможност да изградим по-силно и стабилно общество.
Не казвай, че правителството трябва да “направи повече“ или „да предприеме действия“. Това не говори нищо на хората, защото не ги упътва как да решат проблема и какви действия да предприемат.	Кажи кой трябва да предприеме действия и какви точно да бъдат те, например „За да спрем разпространението на вируса, се нуждаем от едни и същи карантинни мерки за всички. Това се отнася и за хората в затворите. Ето три решения за справяне с пренаселеността там.”